

благаго Бога да имъ прости това беззаконие, което извършиха и вършатъ противъ мене“.

Величието на духа победи човѣшката низостъ, макаръ тя да бѣше се покачила върху едно отъ най-високитѣ стѣпала на живота.

ОТЪ ТУКЪ, ОТЪ ТАМЪ

Имало едно време такива хора . . .

Въ в. „Хасковски екъ“ бѣха печатани спомени „Около днитѣ на освобождението“. Между другото разказвачтъ припомня следния любопитенъ случай:

На първо време следъ освобождението разходитѣ за обществени нужди се извършвали съ голѣма пестеливостъ. Рѣдки били случаитѣ, когато обществени срѣдства да се употребяватъ за частни нужди. И това продължило доста дълго.

Презъ 1895. г. хасковскиятъ кметъ си позволилъ да отведе съ общинския файтонъ семейството си на бани. Общинскитѣ съветници отъ неговата партия се събрали въ общината да пратятъ човѣкъ, който да върне кметското семейство, защото такъвъ калпазанлъкъ не можелъ да се търпи. Речено — сторено.

Кметътъ билъ върнатъ за честъ и слава на тогавшнитѣ съветници . . .

Имало едно време и такива хора, които не могли да понасятъ калпазанлъци.

